

[Alfred Jensen.]

har en vis forbindelse med ændringsforslag nr. 2, idet også den går ud på, at aldersgrænsen forhøjes. Samtidig foreslår vi, at lærlinge og studerende sambeskattes med familieoverhovedet. Vi begrundet dette forslag med, at det er vor opfattelse, at de, som har børn, der studerer eller er i lære, ikke alene bør have skattelettelse, de bør også have mulighed for at få det børnetilskud af en eller anden størrelse, som jeg regner med der senere i samlingen vil blive stillet lovforslag om at give under en eller anden form. Dette ændringsforslag hænger iøvrigt sammen med ændringsforslaget under nr. 2; gennemføres det første ikke, vil der være en vis urimelighed i at gennemføre det andet.

Vi har endvidere stillet forslag om, at der efter lovforslagets § 5 indsættes en ny paragraf — det drejer sig om en ændring af § 26 i loven af 1922. Forslaget går ud på, at firmaer og selskaber gøres pligtige at opgive, hvad de udbetaler i renter og dividender, på samme måde som de er pligtige at opgive udbetalt arbejdsløn. Der er gennem opgivelsen af udbetalte arbejdslønninger en kontrol med rigtigheden af de selvangivelser, lønmodtagerne har indsendt; men der findes ikke en tilsvarende kontrol med de selvangivelser, som personer, der lever af dividender og udbytter, indsender. Derfor foreslår vi, at der nu gennemføres en sådan regel.

Jeg overser ikke — og skal heller ikke fortie — at ligningsmyndighederne har mulighed for at kræve en sådan fortegnelse; men det, der har interesse her, er, at der til ligningsmyndighederne, samtidig med at der indsendes opgørelse over udbetalt løn, også indsendes en opgørelse over, hvad der er udbetalt i dividender og udbytter. Jeg skulle tro, at man på denne måde kunne komme en hel del skattesnyderi til livs, og jeg forstår, at ministeren er særlig interesseret i at komme skattesnyderi til livs.

Endelig har vi under nr. 6 stillet forslag om, at der i lovebekendtgørelsen efter § 18 indsættes en ny paragraf. Den nye paragraf tager sigte på i loven — altså i loven af 1922 § 37 — nøjere at fastsætte, under hvilke omstændigheder arbejdsløse skal have skattefritagelse. De gældende regler

hjemler ganske vist mulighed for, at arbejdsløse kan indsende ansøgning om fritagelse for skattebetaling; men det, vi ønsker at få fastslået, er, at når en person har gået ledig i en bestemt periode, skal han have skattefritagelse for en periode, der svarer til arbejdsløshedsperioden. Vi har ment, at 30 dage var det rigtige, og det er det, vi har skrevet i vort ændringsforslag.

Også dette forslag har jeg argumenteret for ved tidligere lejligheder. Jeg skal derfor afholde mig fra yderligere begrundelse og blot fastslå, at den, der har haft en ledighedsperiode, har de allerstørste vanskeligheder ved at komme på ret køl igen, når han eller hun begynder at arbejde. Det er derfor urimeligt, at skattevæsenet er en af de krasseste kreditorer, der møder op, når normal ugeførtjeneste begynder at komme ind, og det er derfor, vi ønsker, at skattevæsenet ikke skal komme og stille sine krav, men at de pågældende kun skal betale den skat, som de er pligtige at betale i en periode, hvori de er beskæftigede.

Jeg skal med disse ord anbefale disse vore ændringsforslag til vedtagelse.

Øllgaard: Ved første behandling udtalte jeg nogen betænkelighed overfor nogle af forslagens bestemmelser; men under forhandlingen i udvalget har mit parti tiltrådt finansministerens forslag i det store og hele.

Den eneste ændring, der foreslås i betænkningen, er til lovforslagets § 9 — lovebekendtgørelsens § 21. Den bestemmelse, som rigsdagen gennemførte i fjor, havde den mening og hensigt at række de unge, der startede, en skattemæssigt set hjælpende hånd, men bestemmelsen har næsten ingen virkning haft. Vi har således fået oplyst, at kun 629 skatteydere i hele Danmark har fået nedslag i indkomsten i henhold til denne bestemmelse. Når det er sådan, er det klart, at der må være noget i vejen; der må være noget galt enten ved selve bestemmelsen eller i forbindelse med administrationen — det er også muligt, at fejlen ligger begge steder. I hvert fald er vi blevet enige om at ændre bestemmelsen således, at den grænse, der er fastsat for, at man kan komme ind under bestemmelsen, ned sættes fra 125 pct. af panteværdien til 100 pct. Dette vil selvsagt bevirke, at mange flere af disse unge vil falde ind under be-